

Ĉineske

(19)

e-Librigita de Elerno

aprilo 2019

Busuanzi (Aŭguristo)

ĉina fiksforma poemo el du strofoj kun po kvar versoj de
55,75 silaboj kun duona rimo.

Vejdo

Infanoj en militfajro

**Ja furiozas
krima milito
minace en la mondo
jen sen invito.**

**Domoj disfalas
kun tera glito.
Nur ruinoj diable
kuŝas kun spito.**

**Infanoj sen hejm'
malsate kun kri'
ĝemas kaj ploras triste
en mort-agoni'.**

**Ĉion jam perdis
eĉ sen famili',
kompatindaj idoj, ve,
vivas en Siri'.**

2018-06-14

Drakboata konkurso

**Boatoj vicas
ĉe startlinio
por konkurso intensa
kun energio.**

**Je gong-signal
sonas ĝojkrio.
La spektantoj aplaŭdas
jen kun pasio.**

**Kiel navedoj
boatoj glite
veturas sur rivero.
Vere ekscite**

**konkurso iras
al ondoj spite.
Ovacio eksplodas
ja ĝiszenite!**

2018.06.18

En la grupo de Ĉina mondliteraturo okazis stafetado kun skemo de Ĉinesko Busuanzi:

Minosun:

**Abundas formoj
en nia budo**

**de ĉinesko. Por ili
necesas studo.**

**Venas Busuanzi
por nova ludo.
Jen komenciĝis, brave,
prova preludo!**

Gajo:

**kara Minosun,
law Busuanzi ĉi
kreu belajn ĉineskojn
per inspiro ni!**

**kantu la vivon
jen per emoci'!
kantu Nian feliĉon,
per ĝojplena kri'!**

Vejdo:

**Sur la montvojo
iras kun peno
ĉineskistoj fervoraj
sen tima ĝeno.**

**Persisto estas
jen bona beno
por senĉesaj skribantoj**

en vers-tereno.

Zhuang Qixiong:

**Paco aromas
en frateca flor'.
Kun amikeca flago,
por bela memor'.**

**Ni ĉiuj ardas
kun poeta kor'.
Ĉinesko ĉiam brilos
pro verda trezor'.**

Minosun

**Friskas vespero
post pluvo. Svarme
chie en parko homoj
kundancas charme**

**kaj arde kantas.
Infanoj larme
krias. Ankorau estas,
ho, vere varme!**

Gajo:

**birda koncerto
eĉ je aŭroro
vekas min el dormemo,**

tuj ĉe malforo.

**ekster la domo
la birda khoru
donas ĝojon en ritmo
al mia koro!**

Minosun

**Krepusko rughas.
Al chiu direkt'
fluas bicikloj, autoj,
homoj en delekt'.**

**Trafiko pulsas
en verva efekt'.
Al celo min kondukas
bona intelekto'.**

Qinyuanchun (Printempo en la Ĝardeno Qin)

ĉina fiksforma poemo el du strofoj kun po 13 versoj de
444,5444,447,354 / 6,35,5444,447,354 silaboj laŭ
rimaranĝo xxa,xxxxa,xxa,xxa / a,xa,xxxxa,xxa,xxa (x =
senrima)

Zhuang Qixiong

Maŭzoleo de Sun Jatsen

**Bela pejzaĝ’
vaste famas
kun brila glor’.
Grandas la hom’
en kruta mont’.
Just’ torentas
jen sen dolor’.
Fontoj lirlas,
nuboj ŝvebas,
rebrilas blanka marmor’.
La floroj,
herboj kaj pinoj,
kun bonodor’!**

**Ĉu nur egal-valor’,
libero,**

**frateco en kor’?
Fratoj ne plendu,
viv’ feliĉu,
lando riĉu
por gent-honor’.
Nepre Ĉini’
demokrata
unuecos kun aŭror’!
Gravuru
admonon de Sun
en la memor’!**

Shiliuziling

(Dekses-Silabo)

ĉina fiksforma poemo el kvar versoj de 1, 7, 35 silaboj,
laŭ rimarangô a,a,xa (x=senrima)

Eto

Bruema urbo

Bru'
l' urba sonas en enu'
ĉiame
je nia malĝu'.

Hup'
sonoras de aŭta grup'—
jen vere
orelpika kulp'.

Muĝ'
buldoza en takta urĝ'
navedas
kvazaŭ en kur-fuĝ'.

Kri'
reklama kun energi'
laŭtegas

por onia sci'.

Jen
urb' la tuta dronas en
strangola
voĉbrua ĉagren'.

Vivovojo

Viv'
estas ari' de kreiv'
en aer'
fluganta en driv'.

Mi,
ludanto de l' melodi',
ĝin plektas
laŭ mia raci'.

Flu'
ĝi estas kun ĝoja bru',
libere
forkure kun ĝu'.

Vel'
mi estas sur la river'
zorganta
jen pri onda pel'.

Fort'
vi estas en mia sort',
mi de vi
dependas ĝis mort'.

Kor'
mia de l' korpa motor'
vi estas
sen ajna langvor'.

Se
ĝi daŭras sufiĉe tre,
progresas
mi ja sen pane'.

Viro sub stratlampo

Pen'
en klopodado por gren'
lin ĝenas
vere por vivten'.

Vag'
ĉien en lia imag'
hezitas
ankoraŭ en svag'.

Sub
stratlampo, kun multa dub',

**pripensas
li kvazaŭ en nub'.**

**Ne
definitiva ide'
aperas
pro cerba pane'.**

**Kun
cigared' enbuŝe nun
cerbumas
li jen sub la lun'.**

**En
funnebul' li kun ĉagren'
paŝadas
tien kaj reen.**

**Al
nenio en la real'
lia pens'
venas ĝis final'.**

**Ve,
li cerbumas forte tre
kun menso
ja de malobe'.**

Amsento sub lun'

Lun'
alte pendas super dun'
mi kaj ŝi
promenadas nun.

Ni
kveras jen kun emoci',
brakumas
vere en pasi'.

Per
dolĉaj vortoj en tener'
parolas
mi ja kun sincer'.

Al
ŝi konfidas sen vual'
mi ĉion
kun tuta lojal'.

Kor'
mia al ŝi kun favor'
ja klaras
kiel luna glor'.

Li Weilun

Vojaĝo al norda koreio

Ĉi-
foje ni en Korei'—
Bela land'.
Jen najbaroj ni.

Pri
amikeca histori'
memoras
ĉiam vi kaj mi.

Ni
Instruis dum tagoj tri.
Verda stel'
brilas tie ĉi.

Noto:

De 4-a ĝis 7- a de junio la Unua Esperanto-Karabano vizitis Nordan Koreion. Vespere ni instruis Esperanton al kvar koreaj ĉiĉeronoj.

Lily

Kruela amato

Jam
estingiĝis l' arda flam'
enkore

de l' unua am'.

Li

**vanuis sen mia sci'
senkaŭze
sen adiaŭ, fi!**

Sur

**lit' ankoraŭ lia spur'
videblas
dum volupt-plezur'.**

Kis'

**lia sentiĝas jen ĝis
nuntempe
ankoraŭ sen mis'.**

Ĝu'

**brakuma ĉe rendevu'
ja restas
en memoro plu.**

Kor'

**mia batas kun fervor'
senĉese
pro lasta amor'.**

Lud'

**lasciva sub lia trud'
malvestis
min en plena nud'.**

**Kat-
simile mi jen kun flat'
obeis
tre laŭ lia ŝat'.**

**En
lit' orgiis ĝis maten'
laŭplaĉe
li kun la siren'.**

**Dum
geiĝ' en mia brakum'
li tordis
sin kun laŭta zum'.**

**Post
lud' li laciĝis ĝis ost'
kaj dormis
kvazaŭ ligna fost'.**

**Sed
ĉion mi mole per ced'
akceptis
ĝis mia graved'.**

**Mal-
fidelas kiel ŝakal'
kruele
li kun hont-vual'.**

**Ve,
skandale ĝis apoge'
li premas
min ja al pere'.**

Mandio

Rivero kaj monto

I.

**Flu'
rivera, kun kontinu',
torentas
laŭ mapa sinu'.**

**Flu'
rivera ĝojas kun sku',
kvazaŭe
por movada ĝu'.**

**Flu'
rivera, kun kontribu'
al homar'**

servas sen enu’.

II.

**Mont’
jen alta ĝis horizont’
aspektas
kiel arkpont’.**

**Mont’
konturas kiel mar-ond’,
kun fluo
falanta el font’.**

**Mont’
nubskrapa super hom-mond’
imponas
per junverda front’.**

Ebrieco

**Vin’
pelas homon al inklin’
al stato
ebria mensŝpin’.**

**Ne
io iras al l’ ide’,
nur kun ĝu’
nebuleca tre.**

En
menso ne klara kompren’
naskiĝas
krom ĝoja festen’.

El
cerbo kreiĝas fabel’.
Nenio
ne estas de bel’.

Li
nun bravegas kun defi’.
Danĝeroj
mankas en ebri’.

Sur
bordo li ĵeti kun rul’
kuraĝas
en akvo kun hul’.

De
klifo li kontraŭ pere’
desaltas
suben al ŝose’.

Bak’
fajra per brula atak’

ne povas
vundi lin je l' brak'.

Li
ĝojas ĝui sen konsci'
ĉi ĉion
ja en fantazi'.

Ve,
ebriul' en mens-pane'
vekiĝu
al klara ide'!

Mao Zedong

Tri poemoj

Mont'!
Fluge rajdas mi per spron'.
Renvide —
je lazur' frapont'!

Mont'
ĉe mont' kvazaŭ ond' ĉe ond'
k mil ekvoj
kurus en lukt-front'.

Mont'
tra l' ĉielo ĉe renkont'!

Ĝi falus sen vi la kolon’.

Rimarkoj.

La tri poemoj estis verkitaj de Mao Zedong en 1935 dum la Ruĝa Armeo estis en longa marŝo.

Je lazur’ frapont’ = fraponto je lazuro, t.e. (kiam mi atingas la montsupron) mi estas preskaŭ fraponta la ĉielon (en stato de fraponto je la ĉielo).

Mont’ tra l’ĉielo ĉe renkont’ = monto trapikas la ĉielon kiam monto kaj ĉielo estas ĉe renkonto.

elĉinigis Licius

Mao Zifu

iso

**is’
perdis sin en fulma dis’.
restas nur
graniteca mis’.**

Minosun

1.

**Lun’
en akvo, pinoj en brum’,
strobiloj
teren falas nun.**

2.

Roj'
murmuras, senhomas voj';
la lunon
ne prilumas ĝoj'.

3.

Ŝi
petolas... Flosas ĉe li
rideto
kaj eĉ fantazi'.

4.

Lun'
promenas sola en brum',
vaga kat',
sed, paŝas kun zum'.

5.

Hom'
faras pagilon, sed mon'
ŝvitigas
lin eĉ sen ordon'.

6.

Ta!
Donu l' sorton al mora',
se mankas
libroj kaj moka'!

Sero

Forgeso

Vi
povas forgesi sen sci'
printempon
jen pro apati',

sed
ne l' rakonton sur la sled'
inter ni
kun ama kunmet'.

Se
vi eĉ ĝin forgesos, ne
forgesu
pri nia ide'.

Ĉar
mi ĉiame sen erar'
tenas vin
en kora vual'.

Nu,
reciprokas nur ni du
la amon
firme ja sen sku'.

Vejdo

Printempa vent'

Vent'
blovas el l' orient'
susure
per dolĉa turment'.

Jen
ludas sur herba teren'
ĝi sible
tra mia ĝarden'.

Jen
ĝi ĝoje flirtas sen ĝen'
leĝere
kun burĝona ĉen'.

Jen
ĝi kisas ŝosojn kun ben'
ameme
en suna festen'.

Jen
dancas en freŝa maten'
ĝi sur roj'
post glacia sven'.

Vent'
vekas ja per varma sent'
naturon
al viviga splend'.

Monta diluvo

El
mont' kvazaŭ el la ĉiel'
alsturmas
mortiga kruel'.

Pluv'
ŝajne disfluas el kuv'
torente
en monta diluv'.

Mont'
disfalas de horizont'
terure
jen ĝis nia front'.

Ter'
dronas en flua liber'
ŝlimeca,
glita en danĝer'

Vic'
da terdomoj laŭ kapric'

**faladas
plaŭde en vortic'.**

**Ar'
da brutoj en la batal'
baraktas
por denova star'.**

**Muĝ'
inunda pelas al fuĝ'
la homojn
en terura fuŝ'.**

**Kri'
homa laŭtas en anksi'
ulule
ŝajne de mani'.**

**Jen
la savbrigada alven'
vidiĝas
al kriza teren'.**

**Jes,
kontraŭ inuda agres'
luktadas
ili ja sen ĉes'.**

Yanke

Funebre pri mia frato

Ve!

**Frato mia juna tre
jen paŝis
ĝis sia pere'.**

Plu

**ne jam aŭdiĝas voĉbru'
kaj ridoj
viaj sen enu'.**

Jam

**malaperis kiel flam'
la mien'
de mildo kaj am'.**

Ni

**du vivis en famili'
intime
kaj en harmoni'.**

En

**antaŭkabana ĝarden'
ni kune
laboris kun pen'.**

Al
montopinto ni de val'
grimpadis
per voja spiral'.

Per
boat' ni du laŭ river'
vojaĝis
foren en vesper'.

Por
trovi keston de trezor'
ni ŝvite
fosis ĝis aŭror'.

For
tiuj bildoj el memor'
vanuis
ja kiel vapor'.

Nur
rakontas venta susur'
pri viaj
malĝoj' kaj plezur'.

Por

Por

**unu rev' mi kun fervor'
iradas
ĝis la cel' en for'.**

**Mi,
spite ĉion kun defi',
esperas
bonon de premi'.**

**Sed
antaŭ malica obsed'
anhelas
mi, tamen sen ced'.**

**Sent'
tima en ajna moment'
ne kaptu
min per pen-turment'.**

**Ĝoj'
min akompanas sur voj'
sinua
al monta orgojl'.**

Paseo

**Jam
forpasis l' amara am'
ve, kiel**

estingita flam'.

**Ne
mi devus ja al pase'
sindone
alkroĉiĝi tre.**

**Mi
ofte drinkas ĝis ebri'
ĉiame
en memorglaci'.**

**Vin'
malrapide ronĝas min
ĝisoste
eble ĝis vivfin'.**

**Per
ĉagreno en malesper'
mi velkas
en ama mizer'.**

**Ve,
min ĝeni mi devus ne
ĉagrene
per tia ide'.**

For

**el la ombro de malglor'
min savos
mi jen en ĉi hor'.**

**Al
pase' mi diru sen pal'
adiaŭ
per vina pokal'.**

Floro en vazo

**En
vazo flor' kun malĝoj-plen'
lamentas
pri sia ĉagren'.**

**Kun
radikoj en vaz-brakum'
mi kreskas
en farita hum'.**

**Al
mi ja mankas sunvual',
kun vangoj
en velkinta pal'.**

**En
malhela koridor' jen
mi spiras**

kun malĝojmien'.

**Pro
akvomanko, varmo tro
konsumas
forton. Kion do?**

**El
koro mi sub la ĉiel'
ja volas
vivi en lumhel'.**

**Sed
mastro insistas sen ced'
min flegas
en la ĉambra bed'.**

**Ve!
Iam mi senvive tre
treniĝas
ĝis fina pere'.**

Osmanta aromo

**Fru-
matene sen ajna bru'
eliras
mi por promen-ĝu'.**

Mal-
larĝa la pado en pal'
kondukas
min jen al florar'.

Bon-
odor' min al la gazon'
altiras
kvazaŭ per ordon'.

Or-
flavaj steletoj de flor'
atakas
min per bonodor'.

Fin-
fine mi ja en proksim'
rekonas
osmanto ĝin.

Dis-
aromas ĝi foren ĝis
mia dom'
ŝvebante kun glis'.

Ne-
mirinde mi frue tre
vekiĝas

kun ŝafa obe'.

**Pas-
antoj ja ankaŭ por ĉas'
de arom'
haltas en amas'.**

**Pri-
laŭdoj sonadas al ĝi,
ridanta,
jen en sunradi'.**

**Ver-
vere en sia tener'
ĝi logas
homojn kun prefer'.**

**Mir-
indaj floroj sen flatdir'
akiras
amon de admir'.**

Xiangjianhuan

(Ĝojo de Intervidiĝo)

ĉina fiksfirma poemo el du strofoj kun tri kaj kvar versoj respektive de 6,3,9 / 3,3; 3,9 silaboj laŭ rimarangô
aaa / bb,aa

Li Yu

Floroj velkas

**Flora velk', printempe!
Hastante!
Ve! pluv' taga, vent' nokta fride.
Larm' por mi
En ebri':
Kiam re-?
Viv' plendadas, kvaz' roj' fluante!**

alia versio:

**Floroj velkas, printempon spite,
Haste, rapide,
sub matena pluv' kaj vespera vent',
senhelpite.
Ŝminke larmas vi
ĉe mi en ebri'.
Kiam revide?
Kvazaŭ roj' fluadas, plendas viv'**

neĉesigite!

Rimarko: Li Yu (937-978), fina reĝo de la Suda Tang-dinastio(937-975). Lia regno estis detruita de Song-dinastio, kaj li fariĝis kaptito. Fine, li estis venenigita. Dum la malliberiĝo, li foje drinkis vinon kun kortega servistino. En ĉi tiu poemo, 'larmo' kaj 'ŝminke larmas' aludas la servistinon.

Li Yu (937-978)

Nostalgio

Mute surturen un'.

L' arka lun'.

Sola l'omok' en kort' sub aŭtun'.

Nostalgj',

en seri':

la kor' nun

sentas, malorde, guston iun.

Noto: La vorto 'omoko' (de la korea lingvo, el ĉina origino) signifas altan kaj valoran arbon de *Firmiana platanifolia* (ekz. sterkulio) aŭ foje ankaŭ de *Paulownia fortunei* (paŭlivnio), sur kiuj ofte sidas fenikso (la plej bela kaj nobla birdo).

Elĉinigi**s Licius**

Yijiangnan (Sopir-al-Sudo)

ĉina fiksforma poemo el kvin versoj de 35,77,5 silaboj
laŭ rimaranĝo xa,xa,a (x=senrima).

Eto

Mi estas rojo

**Glugl-glugle
fluas leĝere
mi senĉese antaŭen
spite ŝton-baron vere,
kuras libere.**

**Mi plenas
ĉiam de memfid'
sen tim' al tera distord'.
Sturmas per forta senbrid'
mi kun ĝoja rid'.**

**Mi restas
juste firmvola
kontraŭ cunam' kaj ŝtormo
kontraŭ granit' malmola,
jes, mi ja sola.**

**Mi fluas
al monta valo**

**kovrita per verdaĵoj
inter leviĝ' kaj falo
en akv-kristalo.**

**Mi ŝatas
verdon de l' natur',
belaj floroj disfloras
tie kaj alie sur
ĝi kun vid-plezur'.**

**Mi fluas
al la kamparo
por akvumi plantaĵojn,
nutri per akv-nektaro
jaron post jaro.**

**Mi fluas
al la urbeto
por beligi l' medion,
trinkiĝi homojn en preto
sen flu-impeto.**

**Mi fluas
al stepo vasta
por ĉirkaŭpreni herbojn
junajn kun kresko hasta
sur grundo ĉasta.**

**La tero
vasta senlime
estas ja hejmo mia.
Sentas mi min proksime
al ĝi intime.**

**Ne povas
mi disde la ter'
min apartigas vere,
mi ĝin amas kun sincer'
per ajna ofer'.**

Mia kunvojaĝanto

**Vi kaj mi
sur vivovojo
renkontiĝis hazarde
por la unua fojo
ĉe streta roĵo.**

**Tiam vi
kun korpo eta
ekis homan vojaĝon
en manier' vegeta
per paŝ' malpreta.**

**Komence
vi plendis al mi
pri mia ir' rapida**

**kelkfoje jen kun plorkri'
jen sen energi'.**

**Tiam vi
ege bezonis
mian helpeman manon
kaj mi ofte ĝin donis
ĉiam vin spronis.**

**Kun tempo
fariĝis vere
stabilaj viaj paŝoj.
Vi iradis leĝere
kaj eĉ fiere.**

**Vi multe
plenkreskis alte
kaj aspektis tre sane,
vi marŝadis ekzalte
plue senhalte.**

**Post jaroj
mi elĉerpita
min sentis senkonscie
en ago tre hezita,
ne plu ekscita.**

Nuntempe

**mi jam senila
ne povas iri glate
nek antaŭen trankvile
marŝi facile.**

**Devancis
min jen vi jame
per longaj firmaj paŝoj.
Mi ĝojas por vi same,
laŭdas vin ame.**

**Rigardas
jen mi de fore
la dorsfiguron de vi,
dum mi lamas langvore
kaj malfervore.**

**Deziras
mi al vi ido
antaŭenmarŝi pluen
por pli granda merito
jen kun memfido.**

Somermeza pluvo

**Antaŭ pluv’
griza nub-arme’
peze premas minace
super aŭt-plena ŝose’**

kvazaŭ ĝis pere'.

Jen tondras.

**Ekas pluvtorent'
bati la teron forte
jen en furioza vent'
laŭ sia kontent'.**

**Inundas
akvo inside
en stratojn kaj rizkampojn
kvazaŭ kuranta rapide
ĉeval' senbride.**

**Sub premo
de venta blovo
falas arboj sur teron
eĉ sen rezista povo
pro forta ŝovo.**

**Surstrate
homoj evite
sin ŝirmas sub tegmentoj
aŭ marŝas senhezite,
al pluvo spite.**

**Abrupte
aperas la sun'**

tuj post ĉes' de pluvego.
Ĉio en varma brakum'
nestas ree nun.

Aŭtuno alvenas

Cikadoj
mutaj sensone
adiaŭis por serĉi
varmegon laŭbezone,
kanti sent-drone.

Kvakado
de ranoj ĉesas
en frida akv' en kampo.
Ilin ventvip' agresas,
sed ne karesas.

Okaze
ĉirpadas griloj,
svingante la flugilojn,
energie per triloj
sub lunaj briloj.

Kampmusoj
dormas en kviet'
en nesto el pajleroj
post maizgrajna diet'
kaŝita en pret'.

**Knabpaŝtist’
preterpasas jen
laŭ kampvojo kaj bovoj
ronĝas herbojn per buŝplen’
ĉe la suna sven’.**

**La vento
blove sendas for
sovaĝanserojn norden,
krie kun gaka sonor’
de impona ĥor’.**

**Mi diris
jam al la somer’
adiaŭ kun ŝtormpluvo,
tajfun’ kaj brula veter’
super seka ter’.**

**Renkontas
mi ja denove
aŭtunon orkoloran,
generan fruktipove,
ravan multmove.**

Ekneĝado

**Griz-nuboj
kuniĝas are,**

kaj frost' ĝisoste pikas.
Brum' ĉirkaŭas vuale,
kovras malklare.

Unue
pluvo alvenas
kun hajlograjnoj etaj,
vent' ankaŭ partoprenas,
alblovoj ĝenas.

La pluvo
frapas dolore
sur homojn senombrelajn,
kaj la frosto ĉihore
pikas ĝiskore.

Paliĝas
laŭgrade ĉiel'.
Videblas neĝaj flokoj
dance flirti en pelmel'
sub frosta ventpel'.

Ekneĝas.
El ĉiela blu'
neĝeroj falas blanke
kvazaŭ je kribrilo-sku',
amase sen bru'.

**Blankiĝas
tegmentoj, la ter',
branĉoj, herbejoj, kampoj.
Birdoj nestas sen aper'
pro ebla danĝer'.**

**Sur ŝose'
aŭtoj jen raras
pro malfacila vetur',
kelkaj simple nur staras,
ĉar neĝo baras.**

**Baldaŭe
nur blanka kolor'
jam reĝas sur la tero.
Neĝas forte kun fervor'
per ŝuta labor'.**

**Ja daŭras
je duona tag'
neĝado intermita.
Ĉio sub ĝia atak'
dronas en blank-svag'.**

Dum soleca tempo

**Mi volas
en la kabano
min fermi volonte,**

**tie 'stas ne kompano
nur simpla pano.**

**Mi havas
kelkajn librojn nur,
kaj mi ja ade legas
ilin kun buŝa murmur'
kaj granda plezur'.**

**Legante,
pensas libere
mi per bela imago
kaj skribas surpapere
versojn abele.**

**Soleco
min vere mordas,
sed mia vol' obstinas.
Mia kor' ja ne mortas
kaj l' cerbo fortas.**

**Gustumas
la suferon mi
de soleco ĉiama
en ĉi kanabo kun pi'
sen ajna anksi'.**

Mi scias,

**nur pacienco
servas kiel instigo
al kreiva intenco—
bona komenco.**

**Tre laca
mi eĉ sentas min
fojrefoje senĉese,
mi persistas kun obstin',
spite al destin'.**

**Okaze
kun trankvila kor'
rigardas tra fenestro
mi nubon kun blankolor'
aŭ arbon en sol'.**

**Longlonge
kutimas mi jam
al tia enkabana
soleco sen kora flam'
plie eĉ sen am'.**

**Volontas
mi sidi vere
en soleca kabano
kaj vivas korleĝere,
vivas prefere.**

Kiam ni oldos

**Kiam ni
oldas en futur',
ni uzos irbastonon
kaj ni vivos kun kor-pur',
fartos kun plezur'.**

**Tiam ni
jam iros ne plu
longan vojon al foro.
Ni povos sidi sen bru',
mediti kun ĝu'.**

**Tiam ni
ne plu kun koler'
traktos ĉiujn aferojn,
nepre agu kun toler'
kaj ne kun fier'.**

**Tiam ni
eble sentos nin
soleca kun enuo,
ni pluvivu kun obstin',
ne plendu sen fin'.**

**Tiam ni
kaptos en memor'**

**tion kaj ĉi tion de
pasinto, sed en la kor'
grumblu en dolor'.**

**Tiam ni
probable vere
ne povos zorgi pri ni,
nek movi nin libere,
sed ni sincere**

**petos de
aliaj doni
helpon vere necesan,
ne ekstraĵon de oni
por ni bezoni.**

**Fine ni
kuŝos en lito
kun serioza malsan',
ni foriru kun spito,
kun brav-spirito.**

Pikniko

**Printempe
belas vetero.
Zefir' karesas varme,
sunlumas super tero
helas l' etero.**

**Jam pretas
ĉio por piknik':
kuiriloj, legomoj
jen por kuira praktik'
sub ombra salik'.**

**Karbfajro
flamiĝas arde.
Siblas ole' en pato,
legomkuboj petarde
frititas salte.**

**Leviĝas
el rizo vapor'
vaporumita varme
en bolanta kaserol'
kun dolĉa odor'.**

**La supo
bobelas bole—
porkaĵoj kaj fungpecoj
kiriĝas karambole,
pretas ĉi-hore.**

**Sur herba
tapiŝo pladoj
bongustaj dismetitas.**

**Alvenas ja gefratoj
kun vortaj flatoj.**

**Ja ĉiuj
manĝas kun ĝuo,
ridante, babilante
sub la serena bluo
en ĝoja bruo.**

Gajo

Verdaj steloj brilas

**En Ĉini'
la verdaj steloj
super nordokcidento
glimbrilas kiel perloj!
— monda espero!**

**Verduloj
sur *Ora Ponto*¹
post Trezoro kaj Ardo²
marŝadas *Tra la Mondo*³
spit' al tajdondo!**

1. *Ora Ponto: Esperanta Centro Ora Ponto en Jingchuan, Gansu, Ĉinio, starigita de Trezoro, Ardo kaj aliaj.*
2. *ĉinaj eminentaj esperantistoj*
3. *Tra la mondo: esperanta gazeto kuneldonita de E-centro Ora Ponto kaj E-rondo de Germanio en januaro, 2017*

Printempa bildo

**Paseroj
trilĉirpas kun ĝoj',
ekverdas salikbranĉoj,
fiŝoj navetas en roj',
aŭdiĝas hundboj'!**

Somero

**somero,
varma sezono.
la suno vershas flamon,
des pli sur tropikzono,
en brula drono!**

**nun al ni
venas somero.
en tiu kreska sezono
regas floroj, abeloj,
bel' kaj prospero!**

Feliĉo

**Feliĉo
restas en tio,
ke vi kaj la karuloj
sanas en bon-medio
kaj melodio!**

Feliĉo
kuŝas en tio,
ke l' infanoj libere
ludas en harmonio,
kaj kun ĝojkrio!

Feliĉo
venas el tio,
ke l' old edzino ne plu
babilemas sen scio,
sed kun racio.

Feliĉo
kreskas el tio,
ke legas Esperante
fablojn vi en hobia
kaj kun kor-pio!

Feliĉo
nestas en tio,
ke vi, via kunulin'
kunvivas en pasio,
sed sen anksio.

Feliĉo
fontas el tio,
ke vi ĉiam kontentas,
kaj plendas pri nenio,

sen larmostrio!

Jadranka Miric (Serbujo)

Aŭtuno

Aŭtuna
posttagmeza hor'
Malheliĝas ĉielo.
Pro fulmo timiĝas kor'.
Birdoj flugis for.

.

Aŭtuna
ŝtormeto kurtas.
Trompas nin aĉa veter'
Homoj sin varme vestas
kaj fi-lamentas..

Videblas
pluvofloketoj.
Ĉielo kvietiĝis
Jen, kuras du hundetoj
laŭ stratvoĵeto.

Krepusko
iĝas viola.
Post suna aperado
eĉ tero iĝas mola.
Nur vi, ve, sola.

**Oriĝas
ŝprucofontano .
Sunsubiro nestis sur
la pinto de kaŝtano.
Sur ŝtipo pano.**

Loka biciklanta konkurado

**Balonoj
diverskoloraj
flugas tien alien.
Gaje krioj infanaj
eĥas.Tre ĝojaj.**

**Sur stratoj
nur biciklantoj.
Ja, ekis nova sezon',
hastas ĉi konkurantoj.
Aŭdiĝas kantoj.**

**Bonveno
estis skribita
sur ligno ŝildo bela,
cikloforme ĉizita,
ruĝe farbita.**

**Viciĝas
homoj brue. Ve.**

**Volontuloj apenaŭ
tenas ilin sufiĉe
estu surstrate.**

**Finfine
brava venkinto
pasas celon. Kriaĉoj
atingas ĝis pinto.
Venas gajninto.**

Juniaj pluvoj

**Subitaj
pluvo gutetoj
kovris mian vizaĝon.
Sunradioj kaj nuboj
en tango-dancoj**

**Brilantaj
pluvgutoj pace
reflektiĝas simile
sur marĉetoj aŭ lace
lagosurface.**

**Freŝiĝas
aer'. Ni spiras
pli facile. Dume ni jen,
kurantaj vin atingos.
Luno videblas.**

**Sandalojn
formetas oni.
Malsekaj herboj tuŝas
nudpiedojn. Kuras ni
senlace, al vi.**

**Senzorgaj
horoj kaj bildoj
el infanec'. Feliĉo
nestas en koroj. Briloj
en la okuloj.**

Sentitole

**Soife
vortojn sorbas
viajn. Neforgeseblaj.
La hararon ŝi tondas
se al vi plaĉas.**

**Tre longe
kunvivadis ni.
Zorgeme flegas unu
la alian. Kredas vi
en homaro ĉi.**

**Amikec'
samkiel aer'**

**bezonata al homoj
akvo al rozoj kaj ter'.
Amo vera ver'.**

**Pacigi
homojn eblas, ĉu?
Diversmaniere. Jes.
Glavojn ne krucigu plu.
Militojn haltu.**

**Parolu,
interkonsentu,
protektu la popolon,
ĉiam kaj ĉie. Sentu
amon. Ne pentu!**

Sentitole

**Griziĝas
ĉiel'. Fulmetoj
el malproksimo tondre
eĥas. Kurtaj pluvetoj
antaŭ ŝtormetoj.**

**Kverado
de turtoj milde
niajn korojn influas.
Fulmoj kvazaŭ surbilde
ekas rapide.**

**Depost pluv’
videblas klara,
multkolora ĉielark’.
Koncerto birdara ĉe
Petro kaj Mara.**

**Subbrake
ŝi tenas forte
lin. Ridanta mieno
ampromeso senvorte.
Certe, ĝismorte.**

**Odoras
freŝe naturo.
Ne plu soifas tero.
Brilas verda valmuro
de Rtanj turo.**

**Rtanj -montego troviĝanta en la orienta parto de
Serbio de kie videblas duono de Serbio*

Al kara Saliko

**Gajigas
mian koron vi.
Letera interŝanĝo.
Malproksime loĝas vi.
Mia kara, ci.**

**Mi skribis
pli detale pri**

**ĉiutaga vivo, pri
mialanda histori'.
Vi pri famili'.**

**Leteroj
flugas al via
unika, fabela urb',
de suda lando, mia,
kara Serbia.**

**Malbela
temp'. Mizera. Fi
lando bombado. Sekvis
suferoj. Animoj pli
ne plu elteni.**

**Via ec',
Homa egalec',
profunde en mi restis.
Solidara amikec'...
Vivu humanec'!**

Post la pluvaj tagoj

**Finfine
suno honte tra
nuboj aperis. Freŝa
aero preskaŭ vintra.
Tero jam putra.**

Gajiĝis
birdet' flugante
de unu al alia
branĉet' , milde pepante.
Ĥoruse. Lante.

Aŭdiĝis
jam, grila ĉirpad'.
Dum senlacaj formikoj
scias nur por laborad'
sen ĝoja parad'.

Kun bela
veter' sekiĝos
moliĝa tero ke tuj
herbejo ekfloriĝos.
Ĉiel' bluiĝos.

Varmiĝas
vangoj de suna
tuŝo. Brue infanoj
pilkon ludas ĝis luna
aper'. Helluma.

Vivo-energioj

Junulo

**venas kun floroj.
Florbukedo el rozoj.
Ruĝaj por amesprimoj.
Am' sen ĵaluzoj ,**

ne eblas.

**Amtenero en bluec'.
Fiero kaj fidelec'
ĉu se adorec'.**

Sen amo

**vivo ne eblas
sur Tero nek en aer'.
Viola ja, allogas.
Amon influas.**

Koloroj

**de la vivo , ve
ne decidas ĉu blanko —
nigra estu viv' sed de
fi-faroj , ĉu ne !**

Por vivo

**kaj amo kaj sun'
ne sufiĉas. Aero**

**por spiri nepras. Eĉ Lun'
nokte. Tage Sun'.**

Sentitole

**Noktiĝas.
Vibras stratolamp'
ĵetante ombrojn longajn.
Laŭ poeta vortokamp'
Hele lumas lamp'.**

**Lampiroj,
la strataj iloj
viciĝas. Brilas forte.
Ĉirkaŭ ili skaraboj.
Flitras en cirkloj.**

**Fenestroj
kvazaŭ steletoj
Dum nokto malheliĝas.
Malpleniĝas stratetoj
sen kandeletoj.**

**Paca nokt'.
Nek bojas hundoj.
Regas mira silento.
Nur vekiĝas amantoj.
pro koro flamoj.**

Paliĝas
Luno vaganta.
Aŭdiĝas matena kok’
forte kokerikanta.
Vin salutanta .

Sekeco

Sufokas
veter’. Malbona
por la homoj kadukaj.
Aŭdiĝas gril’ laŭtsona..
Ĝuo sindona.

Ondiĝas
herbej’. Matena
roso bonvena estus.
Foras freŝa nokt’ jena.
Peze eltena!

Fontanoj
ŝpruce allogas.
Birdetoj alflugantaj
soife sin apogas.
Ĉarmloge trinkas.

Sekiĝis
tero. Ŝtormeton
atendas homoj urĝe.

**Aŭ akvo-tubo-reton.
Ŝpruci tereton.**

**Nokta pluv’
savanta afer’.
Ĉiuj diras feliĉe
“Bonvenas pluvo sur ter’.
Beata ĉi ver’.”**

Ŝanĝo de klimato

**Somero
pasis rapide.
Ĉi-jare floris stranga
klimato floro.Vide
nek plaĉa fide.**

**Maro de
mizeroj.Ĝemoj
pro peza misfortuno.
Nun,je ĉiuj mondflankoj.
Tro da obstakloj.**

**Depost pluv’
inundoj restas.
Kaloj sur vojoj ,domoj.
Bestokadavroj korkas,
koron traboras.**

**Lametas
vilaĝanoj tre
kaptitaj kiel musoj
fuĝas. Hunda viv' ofte
iĝas fatale.**

**Rikolto
nenia. Pezaj
zorgoj prenas la bruston.
Homoj dronos en ŝuldoj
ĝiskole. Povraj.**

Aŭtunas

**Septembro
alvenis sune.
Komenciĝis migradoj.
Bridoj flugantaj kune
trans maren Lune.**

**Lernantoj
deziras puŝi
ĉielarkon pro feliĉ'.
Ne plu sur plaĝo kuŝi
sed scion tuŝi.**

**Laŭ strato
kuras ĉi vento
flavfoliojn. Morta danc'.**

**Pli kaj pli fortas vento.
Malgaja sento!**

**Origas
aŭtuna suno,
kaj maizo sur kampoj.
Rikoltadoj ĝis Luno
aper'. El tuno**

**da dolĉaj
fruktoj gajnas vi
tunojn da sukoj. Benu
la naturon, mildan, ni.
Dank' al kara Di'.**

Estonteco nia mallaŭda

**Matena
suno kaŝita
inter nubetoj. Veras.
Kvazaŭ vitro ŝprucita.
Nepurigita.**

**Kia tag'
tia humoro.
Ve, ne aŭskultas vi min.
Kia rigardo, koro
mia. Fi, oro!**

**Alogas
vin, plena, ja
monujo, luksa domo.
Ĉio faciluzebla,
je spiro kurta.**

**Neĝeroj
falas malofte,
por pli blankigi mondon
kaj ĝin purigi softe.
Nepre volonte!**

**Homaro
sin purigos de
malbono per amo aŭ
ni malaperos tute
laŭnature. Ve.**

Kiam nebulo leviĝas

**Blankiĝis
altaĵo. Flokoj
falas malrapide. Jen,
ŝvebas aere miloj .
Ĉiuj steletoj**

**seŝpintaj!
De neĝa kristal'**

**lameno sesangula.
Dance tra aerbatal'
pretiĝis por bal'.**

**Matena
tre densa nebul'
kovris blankajn branĉaron.
Videblas nenia ul'
nur tiu neĝul'.**

**Ĉirkaŭ dek
horoj matene
leviĝis nebul'. Sune
elpelita. Senĝene.
Vere senpene!**

**Sur klara
blua ĉielo
videblas blankaj spuroj
de aviadil' pelo
pro tagohelo.**

Unu ordinara vintra tago

**Malvarma
januaro ĉi.
Ŝanĝiĝas glacia pluv'
kaj neĝo. Vintro mire**

**desegnas fenestron. Mi
skribas grandan ci.**

**Ci por Vi.
Amo sur glaci'!
Moliĝas desegnaĵo.
Perdiĝas litero Ci
Malgajiĝas mi .**

**Birdetoj
flugantaj alten
Kriaĉas kirlantaj. Jen
du korvoj flugas reen.
poste realten!**

**Enspiras
mi aeron ĉi.
Ho, frostas gorgo mia.
Sur termomezuril' tri
sub nulo. Eĉ pli!**

**Surstrate
aŭdiĝas krioj.
Ho, trafikakcidento!
Pro glitado? Ne, hundoj
kuras por aŭtoj!**

Ankoraŭ vintras

Vekiĝas
floraj heraldoj
de frua primavero.
Ĵus ekfloris galantoj
neĝaj princinoj.

Paseroj
saltetas ĝoje.
Jen, kolomboj flugantaj.
Juna paro survoje
dancas fojfoje.

Ĉe strata
angulo hom'
la kaŝtenojn vendanta.
Haladza aer'. Al Tom'
jen, mankas ozon'!

Subita
neĝa degelo
kaŭzas inundoj. Same
en la kavo de melo
kaj en dom' kelo.

**Vesperoj
en ĉi Februar’
estas malvarme freŝaj.
Nokte mankas la stelar’
pro nigra nubar’.**

Je vivfino

**Malgaje
eĥas kanto ĉi.
Funebra ceremoni’
longas. Larmoj pli kaj pli.
En okuloj Vi.**

**Ĉu Dio
ploranta kun ni?
Maloftaj ombreloj jen,
punktiĝas nigre. Ĉu Di’
jam estas kun Vi.**

**Aperas
ĉe tombejo Sun’.
Lantas piediro ĉi.
Fortas krio iun.
Aŭdiĝas ĝis Lun’.**

**Ploris ni
kantante kune
vian kanton “Ne ploru ,**

**kara, venos mi Lune”
por festi .Ĉu ne ?**

**Resonis
brue lametad’.
La ĉerko trovis lokon.
La eternan. Terĵetad’
fina salutad’!**

LA VERO VENKOS

**Martiraj
batalantoj. Nin
patrujo bezonas tre.
Leviĝu Serbio sin
protektu ĝis fin’.**

**Senhalte
jam angoras kor`.
Animo suferanta.
Pro la popola valor`
jam grandas dolor`.**

**Histori’
miljara via.
Raska, Duklja, Zeta
Bizanco. Poste nia
Srbio pia.**

**Turka
longa okupad'.
kaj fina ribelado.
Postvivis ni militad'
dum hitlera Ad'.**

**Komuna
land' dividita,
sange dispartigita.
La popolo bombita
kaj ekstermita.**

Lumospuro

**Jam longe
ne observis mi
foran ,bluan ĉielon.
Nek steleton tiun ĉi
falanta de vi.**

**Faladis
rapide steloj.
Ĉu tio homo mortas?
Silente kun briletoj
estingiĝas? Ve.**

**Falantaj
anĝeloj, eble.
Perditaj en disputoj.**

**vivi pli tolereble,
pli klerigable.**

**Por longa
vivo morala
valoras batali. Ho
mi pia..Fi skandala
la vivo pala.**

**Vivi laŭ
siaj principoj,
harmonie inter si
kun amikoj, gaje. Hoj
sen karmovipoj!**

Luiza CAROL (Israelo)

SOPIRO EN JANUARIO

**Forflugas
la bird' el kaĝo;
sopiras al suda sun',
al pli bongusta manĝo...
revas pri ŝanĝo...**

SOPIRO EN FEBRUARO

**Tremtimas
la bird' en vento**

en frosta brua urbo,
malsatas sur tegmento
sed sen lamento.

SOPIRO EN APRILO

Kunulon
la birdo trovas,
preparas neston ame.
La brizo milde blovas.
La vivo novas.

Sero

Tempo

Kiel vent'
fulmas susure
ĝi — oni diras — preter
la vid' ĉevalveture
foren senspure.

Tiktake
ĝi sonas klare —
oni diras — laŭritme,
jen kiel ondoj mare
batas plaŭd-fale.

Ĝi marŝas,
marŝas senlace —

**oni diras — pasante
preter homoj donace
sensone pace.**

**Alternas
la sezonoj kvar
kaj pentras la hararon
de gehomoj sen erar'
grize en egal'.**

En nebulo

**Matene
je nebula fal'
mi iras, volvata per
blanka gazeca vual'
sub lumo de pal'.**

**Ĉirkaŭ mi
ĉio vapore
kunfandiĝas en nebul',
deproksime aŭ fore
blanka kolore.**

**Aŭdiĝas
nur voĉoj homaj
interrompaj kaj svagaj,
staras konturoj domaj,
umoj sennomaj.**

**Jen ŝajne
forlasitas mi
en la blanka , vasta mond',
jen mi reĝas sen defi'
pri l' teritori'.**

**Mi scias,
trompas la natur',
ĝi kovras la terenon
per la grizblanka velur'
je mia plezur'.**

**Se nebul'
dispeliĝos jam,
ĉio klariĝos tuje,
revenos kiel ornam'
la kolora gam'.**

Vejdo

Forto de kampuloj

el la rakontoj pri Afanti

**La reĝo
iĝis scivola
kaj alvokis Afanti**

**por demando petola
kaj ŝajne fola.**

**“Vi ĉien
migris tra la mond’.
Ĉu vi eltrovis iun
pli forta ol mi per sond’
en la pleba rond’?”**

**Afanti
diris mokride
“Tre multajn, via moŝto!”
Reĝ’ kapneis malfide
ĉuis rapide:**

**“Ho, kiuj
estas personoj
pli fortaj ol mi fakte?”
reĝo ĉuis en tono
duba sur trono.**

**“Ili ja—
kampuloj vere!”
Afanti jen respondis.
“Fi!” la reĝo kolere
diris, “Sufere**

ja ili

**vivas kaj nure
povas plugi. Do kiel
pli fortus ili sure
de mi nature!”**

**Afanti
refutis moke,
“Vi eraras, reĝa moŝt’!
Ili ja fortas roke
kaj viglas boke.**

**Se ili
ne nutradus vin,
kian forton vi havus
por domini kun sangvin’
stari sen kapklin’?”**

Lunbrilo kaj akvobrilo

el la rakontoj pri Afanti
**Anoncist’
sur la reĝa tur’
en vintra tago kriis:
“Aŭskultu vi ĉiuj! Nur
tiu, kiu sur**

**urbomur’
tranokti nude
povos, ricevos de reĝ’**

**la filinon inklude
landparton tute.”**

**Afanti
pensis ĉe tio:
indas blagi al la reĝ’,
kiu al la nacio
ruzas sen pio.**

**Li iris
do al la palac’
kaj diris al la reĝo:
“Via moŝto, kun aŭdac’,
falu via grac’**

**jen sur min.
Mi volas vere
tranokti sur l’ urbmuro
por promeson espere
gajni fiere.”**

**La reĝo
jen ordonis tuj
depreni lian veston
loki lin sur urbomur’
por nokti en nud’.**

Li certis,

**ke tiu kreten’
mortos pro nokta frosto,
ĉar mordos ĉe nokta ven’
lin venta siren’.**

**Afanti
petis ekkrie:
“Ordonu meti ŝtonon
egan en preto tie
por uzo plie.**

**La reĝo
miris pri l’ peto:
“Kial tiel, kreteno?
Simpla estas ŝtonmeto
kaj tuj en preto.”**

**Respondis
Afanti ruze:
“Estas mia sekreto.
Mi agos tute furze,
se vi rifuze.”**

**La reĝo
vole nevole
preparis ĉion por li
kaj traktis lin malmole,
eĉ ĝis strangole.**

**En nokto
regis malvarmo,
tamen Afanti staris
aplombe jen en kalmo
kontraŭ frost-svarmo.**

**Ekrulis
la ŝtonegon li
tien kaj reen ade
penante kun energi'
kaj kun laŭta kri'**

**“Varmege!
Varmege! Ho fu!”
Afanti laŭte kriis.
Aŭdis ĝin la reĝ' kun ĝu'
tra la mura tru'.**

**Je aŭror'
Afanti fine
surmetis sian veston,
iris al reĝ' proksime,
petis obstine:**

**“Via moŝt',
mi tranoktis jam
senveste sur la muro**

**kaj vi devas laŭ l' proklam'
doni ĉiel ajn**

**filinon
vian kaj parton
de land' al mi laŭ promes'.
Nu, ne uzu ruzarton
nek eskap-salton.”**

**La reĝo
sin tenis muta
por ruze elturniĝi
per rimedo altruda
kaj vere kruda.**

**Li fakte
ne 'stis sincera.
Nur distriĝi li volis,
ne prenis tion vera,
promes-ofera.**

**Post tempet'
li ĉuis false
“Ĉu vi vidis la lunon?”
“Kial ne? Kiel farse
kaj embarase!”**

La reĝo

ŝajne en koler’
kriis, “Vi varmigis vin
per lunbril’ por vivesper’
kontraŭ frostsufer’.

Vi trompul’
kun malbona kor’
staras kontraŭ l’ kondiĉoj,
nigrigas vin per malglor’!
Afanti, vi for!”

Afanti,
tre, tre kolere
forlasis la palacon.
Li ekloĝis prefere
foren libere.

Post tempdaŭr’
la reĝo ĉasis
tutan tagon en kampar’,
kabanon preterpasis
sed ne forlasis,

ĉar kohort’
lia en sufer’
soifa serĉis akvon
sub sunbakanta ĉiel’
de varma somer’.

**Troviĝis
puto ĉe kaban',
kie Afanti loĝis.
Jen la reĝo kaj kompan'
rajdis kun elan'**

**al kaban'
kaj kriis sone,
"Kie estas la mastro?
Gastoj venas impone!
Kondu tu bone!"**

**Afanti
eliris ride,
"Kiel mi povas helpi?"
"Donu akvon rapide
kaj senhezite!"**

**"Momenton!"
Afanti diris,
"Akvon mi alportos tuj!"
Al la puto li iris
kaj jen deŝiris**

**la ŝnuron
de la sitelo
kaj kaŝis ĝin sub sablon,**

**sidiĝis en kvieto
kvazaŭ asketo.**

**La reĝo
post longa atend'
ordonis subulon lin
serĉi pro senĉesa plend'
pri lia ofend'.**

**La subul'
baldaŭ revenis
kaj raportis, "Afanti
humiligi vin penis
kaj eĉ malbenis.**

**Li diris,
'Li, stulta azen',
mem venu al la puto!'
Kia absurda kreten',
tiu arleken'!"**

**Al la put'
li devigite
iris kun la subuloj
paŝante malrapide
kaj korp-rigide.**

Ĉe l' puto

li kriis boje,
“Kreteno, kie akvo?”
Afanti diris ĝoje,
“Jen vidu foje

en puton!”
La reĝ’ rigardis
en la puton kaj muĝis
al li kolero-ardis
kaj ade saltis.

“Kreteno,
kiel mi povas
trinki sen sitelŝnuro?
Kion mavan vi kovas?
Kion vi provas?”

Afanti
diris en trankvil’
“Jen vin sensoifigu
ne per akvo, sed akv-bril’
laŭ via dezir’!”

La reĝo
kriaĉis gale,
“Ĉu sensoifigi min
povas akv-bril’ reale
aŭ trompi male?”

Afanti
diris sincere,
“Kiel akv-brilo ne vin
sensoifigas vere,
ankaŭ modere

la lunbril’
ne povas iom
varmigi ja en nokto
frosta la korpon de hom’,
ho, ho, neniom!”

Bonege!

el rakontoj pri Afanti

Afanti
portis ĝojplene
melonojn al la reĝo,
kiujn li plantis pene,
jen surazene.

La reĝo
kun laŭdo bona
akceptis ilin ĉiujn
sed sen pagado mona,
jes, nenioma!

La reĝo

**trifoje nure
ride diris, “Bonege!”
Afanti jen murmure
foriris kure.**

**Pro malsat’
li eniris en
manĝbutikon por manĝi.
Bulkojn englutis sen ĝen’
li kun ridmien’.**

**Li tamen
ne pagis tute
kaj nur diris trifoje
“Bonege!” senbalbute,
foriris mute.**

**La mastro
flame kolera
akuzis lin antaŭ l’ reĝ’
pro la kondut’ fiera
kaj malsincera.**

**Al la reĝ’
li diris rore,
“Afanti ja ne pagis
por manĝaĵo ignore
jen ĵusa-hore.”**

La reĝo
riproĉis tondre,
“Afanti, ĉu vi rajtas
ne pagi vagabonde
kaj ja senhonte?”

Afanti
diris mokride,
“Via moŝt’, mi jam pagis
per laŭdoj tuj rapide
kaj senhezite.

Trifojaj
“Bonege!” diris
mi kiel vi jam faris,
kiam vi ja trankvilis
kaj vi foriris

preninte
melonojn miajn.”
La reĝ’ ne povis diri,
frotante manojn siajn
vortojn aliajn.

Sindefendo kontraŭ ŝtelistoj

el la rakontoj pri Afanti

Afanti

**preter la palac’
paŝis kaj vidis onin
konstrui pene sen lac’
laŭ la reĝa plac’**

**muregon
ĝian alten pli.
“Kial ĝin plialtigi?”
al vokto demandis li
kun scivola kri’.**

**La vokto
iom oldaĝa
respondis en moka ton’,
“Kian stultaĵon, saĝa
vi vir’ kuraĝa,**

**diraĉas!
Estas nia cel’
sekurigi l’ palacon
kontraŭ la ŝtelistoj de l’
fia malfidel’,**

**kiuj ja
volus trudi sin
por rabi valoraĵojn.
Tiel oni ja sen tim’
vivas laŭ rutin’.”**

**“Vi pravas,”
Afanti sen ĝen’
diris, “sed kion fari,
se ili troviĝas en
palaca teren’?”**

Admono de Alaho

el la rakontoj pri Afanti
**Afanti,
ofte de malsat’
suferis pro malriĉec’.
foje sur la bazar-strat’
kriadis en laŭt’:**

**“Sendito
de Alaho mi
estas! Mi de Alaho!”
La reĝo jen sciis pri
tio kun envi’.**

**Venigis
li lin al palac’
kaj demandis: “Vi diras,
ke vi devenas de Alah’,
diru al mi, aĥ’**

do, kion

Alah' admonis?"
"Lia admon' riĉigos,"
Afanti tion donis,
ŝajne friponis.

"Rakontos
mi al vi plue,
kiam mi ja satiĝos.
Jen alportu unue
manĝon senbrue."

La reĝo
pensis pri la bon'
alportota de Alah',
aranĝis jen per ordon'
manĝon en salon'.

Post manĝad'
Afanti diris:
"Alaho min admonis:
'la reĝ' de vi rab-ŝiris
monon kaj tiris

vin al marĉ'
de povra stat'.
Vi rajtas sate manĝi
ĉe l' reĝo laŭ via ŝat'
kiel lia frat'!"

Mandareno en boato

el la rakontoj pri Afanti

**Mandaren’
foje per boat’
veturis kun Afanti,
ektimis sub onda bat’
sur flua malglat’.**

**Tremante,
li tiris forte
la baskon de Afanti,
petante: “Timas morte
mi, malbonsorte.**

**Mia kor’
elsaltos pro tim’.
Bona Afĉjo, bonvolu
ja eldanĝerigi min
de morta ruin’.**

**Afanti
respondis lante:
“Via moŝto, rimedo
ekzistas sendemande,
sed ĉu marĉande**

akceptos

ĝin vi aŭ nee?”
“Certe vian konsilon
mi ja sekvos obee,
fidele tree”

Insistis
la mandareno:
“Mi volonte konsentas
ion ajn kun kompreno,
tuje sen ĝeno!”

“Bonege,”
Afĉjo admiris,
“do en akvo vi spertu
unue,” dum li diris
akven lin tiris.

Post pluraj
subakviĝoj jen
Afĉjo kaptis je l’ haroj,
enboatigis per tren’
lin kun plor-mien’.

En boat’
li timis ne plu.
Afanti ĉuis ruze:
“Kiel vi vin sentas, fu?
Tre komforta, ĉu?”

**“Ha, jes, jes!”
la mandareno
respondis rapidege,
treme en korpa pleno
pro malvarm-ĝeno.**

**Meditis
Afanti mute:
“Tiu, kiu neniam
subakviĝis, jen tute
ne, absolute**

**ne ajne
sekurecon de
boato. Kiel vi
kapablas kompreni tre
malsaton, ho ve,**

**de tiuj
povruloj klare,
se vi ĉiame manĝas
frandaĵojn joviale,
tute malŝpare!”**

Ankaŭ vi estas lupoj

el la rakontoj pri Afanti
Nobelo

ŝafon savis el
la buŝo de lupo kaj
ĝi sekvis lin kun fidel'
al hejm' de l' nobel'.

Li hejmen
iris fiera.
Li preparis buĉi ĝin
per tranĉilo ŝtalfera
per man' kruela.

La ŝafo
pro lia perfort'
blekadis ja senĉese
en lia malgranda kort'
evite de mort'.

La krio
Afanti-n vere
surprizis, kiu loĝis
najbare, netolere
iris kolere

al la kort'.
Klare la nobel'
diris: "Mi ĝin el lupo
savis pro ĝia mizer'
sub brutala pel'."

Afanti
jen serioze
ĉuis: “Kial ne dankas
ĝi, sed blekas riproĉe
kaj tre nervoze?”

Riproĉas
ĝi mizere sub
via mortiga pozo.
Vi agas kun peza kulp’,
vi ja estas lup’!”

Frenezulo

el la rakontoj pri Afanti

Afanti
post longa resto
en urbo pro afero
reiris al hejm-nesto
por ripoz-festo.

Survoje
en arbaron li
misiris kaj jen vidis
nobelon ĉasanta ĉi
kun granda pasi’.

Retenis

**lin tiu krie
ĉuis: “De kie venas
vi?” dirante defie,
senemocie.**

**Afanti
respondis klare:
“De tiu urb’ nefora,”
montrante senerare
al l’ urb’ trans-vale,**

**kiu ja
estas la hejmlok’
de l’ nobelo kun luksa
kastel’ sur fortika rok’
kun granda allog’.**

**La nobel’
jen demandis plu:
“Kia la urbo estas?”
“Bela kun bona situ’
kaj kun viva ĝu’!”**

**“Nun diru:
kiel la riĉaj
homoj kondutas tie.”
“Ĉiuj mon-superstiĉaj
kaj perfortiĝaj.”**

**“Kiel pri
la mandareno?”
“Li estas tre tirana
kiel stulta azeno
kun kruelpeno.”**

**Ĉe tio
ĉuis la nobel’:
“Ĉu vi vere konas min?”
Afanti respondis: “Ne,
ne, ne, neniel.”**

**“Mi estas
tiu mandaren’.”
Do, Afanti demandis:
“Respektinda moŝto, jen,
ĉu konas vi mem**

**min vere?”
“Ne, mi asertas!”
“Tiea frenezulo
mi tute esti certas
kaj mi avertas,**

**ke kvankam
mia frenezo
ne ĉiam min atakas,**

**mi agas laŭ herezo
ja sen komplezo.”**

**Afanti
aldonis plue:
“Mi ja benas vin sane
kaj malsane mi brue
diraĉas ĝue!**

**Hodiaŭ
en malsan-stato
mi tamen diris al vi
la veraĵon laŭ ŝato
sed ne la flaton!”**

Aŭtuna pluvo

**En aŭtun’
pluvo kun tiktak’
falas en friska nebul’
jen sub venteta atak’
de sursura krak’.**

**Silkeca
pluv’ en svaga fum’
verŝas gutojn sur teron
varman en somer-brakum’
de akvo-konsum’.**

**La tero
malseka plenas
je kotaj akvaj flakoj.
Dum pluv-draŝo alvenas,
la floroj svenas.**

**Insektoj
sin kaŝas en tru'
por eviti pluvbaton
kaj atendi sen ĉirp-bru'
tempon de sun-ĝu'.**

**La roĵo
torentas pro ŝvel'
kun falintajn foliojn,
frapas bordojn per ribel'
de akv-flua pel'.**

**Arbare
birdoj en silent'
sin per malsekaj plumoj
volvas en pluvbata vent'
kun panika sent'.**

**Endome
mi kun plezuro
legas romanon novan,
surda al pluv-murmuro**

kaj vent-ululo.

La surtutoj de bienuloj

el la rakontoj pri Afanti

**Por manĝi
ŝafon senpage
de Afanti komplotis
bienuloj tromp-age
jen iutage.**

**Alvenis
ili al lia
kaban' kaj ĥore kriis,
“Venos, kara Afanti,
mondfino fia!**

**Domaĝe!
Perdiĝos vane
la ŝaf' bredita de vi
penege propramane
kaj akompane.**

**Hodiaŭ
venas bonkore
ni helpi ĝin formanĝi!
Ni klopodu fervore
por ĝi labore!”**

**Dirinte,
ili ĵetis sin
sur la ŝafon feroce
kaj kruise buĉis ĝin
al peca ruin'.**

**Afanti
diris nun, "Bone!
Ĉar la mondfin' alvenos,
mi bredas nebezono
ĝin furaĝ-done.**

**Surtutojn
viajn bonvole
demetu antaŭ ĉio
por refreŝigi fole
ne plu petole.**

**Lasu min
prepari en ord'
kaj kuiri l' ŝafaĵon
por via palata mord'
kun ĝu' en komfort'."**

**Post tio
li por kuiru
fari preparojn tuje
laŭ ilia deziro**

ja sen suspiro.

**Kaj fakte
li jen kaŝis tuj
la ŝafaĵon, bruligis
la surtutojn sur fajruj'
kun flama ĝojbru'.**

**Post kiam
ili de ludad'
revenis por la ŝafaĵ',
ili trovis kun malsat'
nenion sur plad',**

**sed nure
cindron en fajrbrul'
de iliaj surtutoj.
La bienuloj kun hurl'
en duba nebul'**

**ekkriis
ĥore denove,
“Afanti, kion faris
vi kontraŭ ni ruzkove
kaj stulte bove?”**

**Bruligis
vi eĉ aŭdace**

**niajn luksajn surtutojn!
Kiel kruda minace!
Kiel malplaĉe!”**

**Afanti
diris sen anksi’,
“Karaj, morgaŭ tuj venos
mondfin’, ĉu vere ili
utilos al vi?”**

Ne risku vian vivon

el la rakontoj pri Afanti
**Survoje
juĝist’ sur ĉeval’
renkontis Afanti kaj
tiu riverencis al
li en jovial’.**

**Demandis
Afanti sone,
“Kien iras via Moŝt’?”
“Edenen,” li ronrone
diris impone.**

**“Ĉu volas
iri tien vi,
por ke ni ĝuu kune?”
“Ho, ne,” diris Afanti,**

“eĉ se volus iri mi!

Pli bone

ja ankaŭ vi ne!”

“Kial?” ĉuis la juĝist’.

“Vi ja forgesemas tre!

Ĉu vi diris, ke

Alaho

ne grandanime

traktas malbonfarantojn

kiuj venas pilgrime

de malproksime.

Kion vi

faros, tiame

se vi renkontos Lin? Ne

vian vivon fifame

risku sename?”

Balai la korton

el la rakontoj pri Afanti

Afanti

jen kiel junul’

penlaboris tagnokte

por vilaĝa bienul’

kiel stulta mul’.

**Laŭ regul’
la mastro al li
devas pagi salajron
je jarfino sen vari’
kaj ajna menci’.**

**Nun
venis la tago
lasta de la jaro jam,
la mastro per fi-ago
volis je l’ pago**

**senigi
lin ruzoplene.
Al Afanti ordonis
li balai zorgeme
la korton pene.**

**Li diris:
“Balau pure
ĝin sen akvoverŝo, sed
ĝi malsekas plezure
kaj brile pure.”**

**Afanti
obeis jen**

**kaj ekbalais korton.
Li pensis, kiel, kun pen',
ja purigi sen**

**akvoverŝ'
korton espere,
sed kun malseka grundo.
Do, li elprenis vere
zorg-maniere**

**la tutan
stokon da ole'
de l' mastro kaj aspergis
ĝin sur la teron ĉie
glate, glite tre.**

**Post tio
li ĉe koridor'
sidiĝis kaj atendis,
ke la mastron pro l' labor'
laŭdos per honor'.**

**Revenis
la mastro ĝoje
sed kiam li rigardis
la teron fojrafoje,
li kriis boje:**

**“Ho, Alah”!
Redonu al mi
oleon, ho, oleon!
Mi ne salajron al vi
donos, al vi fi!”**

**Afanti
diris kviete:
“Ĉion mi faris bone
laŭ ordono diskrete
kaj belrimede.**

**Bonvole
pagu salajron
al mi laŭ interkonsent’.
Ne ludu kolerfajron
nek ja kanajlon.”**

**La mastro
nenion tute
diris, al Afanti
pagis salajron mute
kaj sendispute.**

Tri maksimumoj

el la rakontoj pri Afanti
**Por vivpan’
Afanti kun ŝnur’**

**iris al bazaro por
dunganton kun kora pur'
kaj favoro nur.**

**Li staris
por taglaboro
kaj rigardis ĉirkaŭen.
Alvenis grandsinjoro
kun ruza koro.**

**Deklaris
li malĝentile
jen al laborseĉantoj:
“Aŭskultu min trankvile
kaj senbabile.**

**Aĉetis
mi je alta prez'
keston da glasoj luksaj,
kiu volas kun komplez'
por buŝa enspez'**

**dorsporti
al mia domo.
Mi donos tri maksimumojn
je mia nobla nomo
al li, sen mono.**

**Neniu
reagis jese,
sed Afanti konsentis
dorsporti ĝin promese
kaj sinforgese.**

**Afanti
jen kun granda pen'
dorsporti l' keston fine
ĝis la riĉula ĝarden'
de bela teren'.**

**Li petis
de la riĉulo
tri plej altajn maksimumojn
jen per sia postulo
kun avid-brulo.**

**“Aŭskultu
laŭ via ŝato,”
La riĉulo do diris:
“La diron, ke malsato,
ho, mia frato,**

**ol sato,
ne kredu ĝua.”
“Bone!” diris Afanti,
“Kio estas la dua?**

Jen mi senbrua!”

**“La diron
ne kredu tute,
ke piediri bonas
pli ol rajdi ĝoj-lude,
ne absolute!”**

**“Pravege!
Jen akceptas mi
tiujn brilajn konsilojn!
Kaj la tria opini’
de l’ saĝa radi’?”**

**Daŭrigis
la riĉulo jen:
“Tion neniel kredu,
ke malsaĝas ne azen’
pli ol vi en splen’.”**

**Aŭdinte
tion kolere,
Afanti lasis ŝnuron.
Kraak! La kesto libere
falas sufere**

**surteren.
Afanti moke**

**fingromontrante l' keston,
ja maksimis provoke
kaj solid-roke:**

**“La diron
plene kredu ne,
ke tiuj glasoj tute
ne disrompiĝis ja tre
en pecojn, ho ve!”**

Ne ŝercu per via vivo

el la rakontoj pri Afanti

**Juĝisto
rajde sur ĉeval’
jen renkontis Afanti
revenantan de bazar’
kun porviva var’.**

**Salutis
li riverence
kaj diris: “Kien iras
via moŝto intence?
Ne konfidence?”**

**La juĝist’
diris fiere:
“Ha, al la paradizon!
Ĉu vi iros espere**

kun mi prefere?”

Afanti

diris decide:

“Ho, ne, eĉ se mi volus.

Vi mem iru rapide

ne nur rajd-side.”

“Pro kio?”

Afanti al li

diris: “Ja via moŝto

forgesis, ke iam vi

konsilis al mi

ke homoj

malbonojn faras

ĉiame kaj Alaho

kontraŭ ili jen staras,

punojn ne ŝparas.

Ja pri vi

mi maltrankvile

zorgas, ĉar, se renkontos

vin Alaho alire,

kaj laŭaspire,

do kio

okazos vere?

**Nu, ne ŝercu per vivo
via nekonsidere,
ha, tre danĝere!”**

Honto

el la rakontoj pri Afanti

**Ŝtelisto
venis kaŝite
en hejmon de Afanti
kiu sin kaŝis glite
en keston sprite.**

**En ĉambro
ŝtelisto pene
serĉis ĉie, ne trovis
valoraĵojn sinĝene,
paŝis ĉagrene.**

**Li fine
malfermis ŝtele
la keston, surprizite
vidis Afanti-n ele
de l' kest' anhele.**

**Demandis
ŝtelisto mire:
“Kion vi faras ene?”
Afanti jen suspire**

diris spirtire:

**“Pardonon!
Ĉar ne povas vi
trovi riĉaĵojn dome,
pro honto min kaŝis mi
en keston sen kri’.”**

Soifa poŝo

el la rakontoj pri Afanti

**En festen’
Afanti klare
vidis gaston enpoŝen
meti panojn avare
kaj sendeklare.**

**Afanti
tekruĉon ŝtele
prenis kaj verŝis teon
en lian poŝon vere,
tiel kruele.**

**La gasto
ĉuis ŝokite:
“Kial vi faris tion?”
Afanti senhezite
diris ja sprite:**

**“Via poŝ’
soifas certe.
Ĝi jame manĝis panojn,
sen akv’ ĝi senaverte
formortos merde.”**

Teo kaj amo

omaĝe al filmfestivalo de “Teo kaj amo”

**Ĉina te’
kun granda magi’
aromas tra la mondo
same kiel poezi’
en versa ebri’.**

**Tefoli’
flosas libere
en boligita akvo
jen ŝvelante leĝere
laŭplaĉe vere.**

**Bonodor’
elas dum moment’
en infuzado varma
kun gusto de orient’—
plenplena de tent’.**

Ĉu verda

**ĉu bruna teoj
prezentas ligiĝon de
diversgentaj ideoj—
ne pluas veoj.**

**Nune ni
per esperanto
esprimas aman senton
de te-kultura planto
por paca kanto.**

**L' akordo
monda de l' homo
regos tra kontinentoj
jen en alvoka sono—
“vojo kaj zono”.**

En razejo

el la rakontoj pri Afanti

**Afanti
pro varma veter'
volis razigi l' kapon
kaj iris al la razej'
por tonda afer'.**

**Verŝajne
ne estis sperta**

**la razist' en metio,
ĉar lia man' mallerta
en ag' malcerta**

**vundetojn
kaŭzis sur la kap'
de Afanti kelkloke
per la razila skrap'
pro malzorga frap'.**

**La razist'
metis zorgeme
vaton sur la vundetojn.
Sed Afanti senĝeme,
senkolertreme**

**stariĝis
kaj rigardis sin
en la spegul' dirante:
"Ho! Vi ja fascinas min
per via ŝat-klin'.**

**Vi plantis
blankan kotonon,
ja lerte kiel majstro,
sur mian kapduonon
kvazaŭ gazonon.**

**Nu, bone,
aranĝos mi mem
la alian duonon
de la kapo kun zorgem'
per lina dissem'."**

Mi atendas vin en pluvo

**En pluvo
mi staras sole.
Pluvgutoj malsekigas
mian koron frivole
forte malmole.**

**La pluvo
inundas brue
kiel mia soleco,
mi vin atendas plue
firme senskue.**

**Mi larmas
pluve korŝire.
Vian venon atendas
mi longtempe sopire
jen senforire.**

**Atendas
mi ja kun esper'
vian dolĉan rideton.**

**Mi atendas kun sincer'
brule de sufer'.**

**En pluvo
mi en kvieto
aspiras je via am',
via varma flueto
laŭ mia peto.**

**Mi bone
jam scias kore,
ke amos reciproke
ni ĉie, ĉiuhore,
vere fervore.**

Yanke

Soleco

**Kelkfoje
soleco estas
libro en miaj manoj
kiu min ja molestas
kaj min infestas.**

**Kelkfoje
mopso ŝajnas ĝi
kun la svinganta vosto
amuze ludas kun mi**

jen per emoci’.

Kelkfoje
ĝia kara am’
karesas mian koron
kiel konsola balzam’
efemera jam.

Kelkfoje
kiel aŭtun-briz’
freŝigas mian menson
en konfuz’ per vola kis’
sen vorta aviz’.

Ĉiame
en ĝia brakum’
mi nestas obeeme
en la komforta kostum’
sub dormema zum’.

Rideto

Rideto
ludas petole
ĉe ŝiaj lipoj ruĝaj
kaj vankavoj frivole
belas bonvole.

Rideto

**sin kaŝas ame
malantaŭ perlaĵ dentoj.
Ŝi ridetas tre ĉarme
fajne balzame.**

**Rideto
ŝia leĝere
ventas tra mian koron,
levas sopiron vere
mian espere.**

**Rideto
sub la hararo
tiklas mian sentemon
de ama malavaro
trans ajna baro.**

La plej bela sezono

**Folioj
iom post iome
flaviĝas ĉe aŭtunfin’
kaj ekfalas malzome
kaj pejzaĝ-done.**

**Orflavaj
flokoj en aer’
flirtadas papilie
vent-rajde en liber’**

sible kun leĝer’.

**La tero
kovriĝas plene
per folioj en orflav’
ne mortintaj ĉagrene
sed vivaj bene.**

**Sur river’
flosas laŭflue
oraj veletoj belaj,
ja cedemaj senbrue
kaj vetur-ĝue.**

**Folioj
de flava kolor’
pavimas la teron per
bela natura trezor’
brila kiel or’.**

**ha, kiel
bela la mondo!
La panoram’ aŭtuna
de rivero ĝis monto
belas en blondo.**

Pontoj en mia hejmloko

Mi staras

**sur alta roko
fronte al la direkto
de la kara hejmloko
trans nuba bloko.**

**La pontoj
tie en menso
mia ĉiame vekas
sopiron en intenso
de senta denso.**

**Mi ŝatas
tiujn sincere
pontojn oldajn kaj muskajn
kun kelkaj arkoj vere
al mi fiere.**

**En knabec'
mi ludis tie
amuze kaj senĝene
kaj en akvon defie
saltis ĝojkrie.**

**Frekventis
mi ir-reire
lernejon ĉiutage
trans la pontojn facile
per paŝoj brile.**

**Vizie
ili solide
transportas super fluoj
torentantaj senbride
al sud' rapide.**

**La pontoj
centojn da jaroj
travivis mil damaĝojn,
post novigaj riparoj
kun firmaj staroj.**

**Ja ili
kun miaj revoj
kaj hejmveoj amaraj
restas dum tempaj levoj
kaj temp-mallevoj.**

**Pri ili
de malproksime
mia sopiro ĉiam
sin etendas senlime,
daŭras senfine.**

Mi sola

**Kiam mi
restas tutsola**

en ĉambro etaĝdoma,
mi min sentas izola
kaj senkonsola.

Kiam mi
promenas pade,
mi iras kun la ombro
tien kaj reen vade
senkamarade.

Kiam mi
restas vigila,
mi parolas al mi mem
per tono maltrankvila
kaj senkonsila.

Kiam mi
manĝas diete,
mi nur rongas nutraĵojn
jen por vivi vegete
ho ve, kviete.

Kiam mi
drinkas ebrie,
mi deliras kaj kantas
vere melankolie
kaj malĝojkrie.

**Kiam mi
ripozas pace,
min tuj ĉirkaŭas tristo,
min rigardas grimace,
premas minace.**

**Mi jame
oldas senile
sen ajna akompano,
petas helpon humile
vivas senbrile.**

Neĝero flirtas

**Neĝeroj
fliras kun leĝer'
jen supren jen malsupren
dancante en frost-aer'
super la river'.**

**Neĝeroj
falas fine jen
en riveron fluantan
kaj tuj akviĝas en sven'
sen ajna kriĝem'.**

**Tavolo
da neĝ' sur tero
dikiĝas ja pli kaj pli,**

**glimas kun blanka belo
sub suna helo.**

**Ĝi vestas
per blank-mantelo
arbojn, domojn kaj montojn,
glaciiĝas en gelo
jen sur rivero.**

**Ĝi flirtas
en densa nebul'
kiel bird' en aero.
Blovas vento en ulul',
ĝi dancas en rul'.**

**Malsupren
ĝi flugas bele
ĝis verda arbopinto
kaj kisas ĝin leĝere
kaj nestas sukere.**

**Atendas
ĝi jen kun sopir'
blankajn amikojn fali
por kuniĝi per dezir'
en sama stabil'.**

Neĝeroj,

ha, via vojaĝ'
el la alto ja estas
la spirito de kuraĝ'
en fluganta naĝ'.

Zhuang Qixiong

Internacia Infana Tago

**Bona tag'
gaja, naiva.
Mi babilas kun rido
pro hejmsopiro viva.
Amo masiva.**

2018-6-1

**En la grupo de ĉina mondliteraturo okazis
stafedo pri ĉinesko Sopir-al-sudo:**

Vejdo:

**Somere
sur blua ĉiel'
la suno ardas brile
kun lumo de forta hel'
kaj per varma pel'.**

Gajo:

**somero,
varma sezono.**

**la suno vershas flamon,
despli sur tropikzono,
en brula drono!**

Gajo:

**nun al ni
venas somero.
en tiu kreska sezono,
regas floroj, abeloj,
bel' kaj prospero!**

Zhuang Qixiong:

**Somero
fridas en silent'.
Ne dormi pro nokta pluv',
nur bonodori en vent'.
Sola por vin-sent'.**

Vejdo:

**Eĉ varmon
alportas vento
al tero kaj rivero
en enua silento
de laca sento.**

Gajo:

**sekundo
de la komenco**

**de ĉina Grenspikiĝo
portis varmon al senso,
ĝojon al menso!**

Gajo

**anoncas
tio rikolton
richan en vastaj kampoj!
farmuloj donas forton
spite sunmordon!**

Minosun:

**Cikadoj
ĉirpadas fole
en bulvardo; knabinoj
en korseto strangole
pasas jam mole.**

Minosun:

**Sin movas
nuboj sur ĉiel',
super lago salikoj
flirtas, kiam kun chapel'
ŝi flosas en vel'.**

Vejdo:

**Abeloj
flugas en flor-mar'**

**tien kaj tien haste
veture per flugilpar'
por fresha nektar'.**

**Kun zumad'
ili fervore
frekventas de flor' al flor'.
Donas sunlum' favore
bonon brilglore.**

Vejdo:

**Insektoj
en la varma ondo
ne cedas en ĉirpado,
eĥas per brua respond,
forte kun volont'.**

**Verŝajne
varmo de somer'
ja ne povas subigi
estaĵetojn sur ter'
kun viva esper'.**

Minosun

**La lasta
mortis lampiro,
la steloj brile larmas
pri l' fratoj en sopiro, –**

vanas suspiro.

Vejdo:

**Kial do
mortis lampiro?
En somer-nokta mallum'
flagras ĝia vagbrilo—
ĉies admiro!**

**En varma
sufoka aer'
ŝvebdancas papilioj
super floroj en liber',
Per fluga leĝer'.**

Minosun

**Dum libron
mi legas, gute
pluvas en nokt' somera.
La lego absolute
daŭros pli glute!**

**Sur roko
sidas heliko
por ripozo en ombro
kiun donas saliko –
kia amiko!**